

**Holmestrand Rotary Klubb**  
**Referat møte 22. nov 2010.**

Referent Ivar Jon Tunheim

Møtet gikk på hotellet.

Presidenten ønsket velkommen og dro gjennom ordinære klubbposter. Han kom med en ekstra påminnelse om forestående biskopbesøk på neste møte, og en oppfordring da til å ta med samboer og ektefelle.

Så introduserte Johan Henrik tidl. ambassadør Ole Petter Kolby.

Hans tema var FNs sikkerhetsråd.

Kolbys betraktninger bygger på observasjoner og deltakelse fra innsiden av FN-systemet, som FN-ambassadør.

Vi fikk vite at 5 av rådets medlemmer er faste, med stormaktsstatus, og dermed har avgjørende betydning for rådets virke. Men valgbarheten på de 10 andre, roterende, medlemmene åpner påvirkningsmuligheter også for mindre nasjoner som Norge. Presidentskapet ruller fra måned til måned.

Kolby fortalte særskilt om da Norge manøvrerte seg inn som medlem av Sikkerhetsrådet i 2001. En spennende og krevende diplomatisk utfordring. Her måtte det utvikles politikk på nye områder. Og verdensarenaen opplevde dramatiske hendelser.

Konflikten med Irak og 9.11-2001-hendelsen med angrepet på World Trade Center på Manhattan NY, medførte store diplomatiske både prøvelser og arbeidsoppgaver. Eritrea-Etiopia-konflikten var en annen joker i stokken, - Somalia-konflikten også. I disse sakene ivaretok Norge et lederansvar. Etter Kolbys oppfatning spilte vi kortene godt. Faktum er at vi oppnådde gjennomslag for egne synspunkter.

Da Norge hadde presidentskapsmåned i mars 2002 spilte vi også en nøkkelrolle i vedtaket i Sikkerhetsrådet om visjonen om en palestinsk stat.

Norge brukte sin posisjon i Sikkerhetsrådet aktivt. Vi påtok oss en svært vanskelig oppgave med å lede sanksjonskomiteen for Irak og ledet Rådets arbeidsgruppe for fredsbevarende operasjoner.

Kolby mente at de krevende oppgavene munnet ut i nyttige erfaringer som har gitt mersmak – og uttrykte sin støtte til ambisjonene om å søke medlemskap på nytt.